

hvilke man neppe kan overføre alle de Overslag og Beregninger, som man for Kongerigets Vedkommende har opstillet til Grundlag for Bestemmelsen af den foranderlige Gageandeel;

- e) at de Embeder, hvis Gager ere ansatte med Hensyn til, at Embedet kun kan antages at udfordre Anvendelsen af endeel af vedkommende Embedsmands Tid og Kræfter, ikke normeres med nogen foranderlig Gageandeel.

Da der for Bestillingsmænd efter Kommissionens øvrige Forslag i Reglen ikke skulde normeres nogen personlig Løn, men blot for hver af de forskjellige Forretningsgrene, hvorunder de sortere, skulde udkastes en rund Sum, af hvilken deres Løn skulde afholdes, kunne de foranderlige Lønningsandele heller ikke bestemmes for hver enkelt Bestilling; derimod kan man af hver normeret rund Sum, hvoraf Lønningen tages, fastsætte, hvormange hundrede Rigsdaler der skulle være foranderlige, og overlade vedkommende Ministerium efter visse Regler at fordele dem saaledes, at enhver Bestillingsmand faaer et efter hans Stilling og Indtægter passende Tillæg i de dyre Aar.

De nominelle Beløb af de foranderlige Gage- og Lønningsandele bør formeentlig i Overensstemmelse med Loven af 30te Juni 1850 udbetales maanedsviis, hvorimod det beregnede Tillæg, eller Differentien imellem det virkelige og nominelle Beløb, hensigtsmæssigt udbetales i større Terminer. Det Tidrum, i hvilket Beregningen og Udbetalingen af Tillæget i de foregaaende Exempler er antaget at skee, er et heelt Aar; men da Svingningerne kunne tænkes at være saadanne, at det Beløb, som den foranderlige Gageandeel vil udgjøre efter det ene Aars Gjennemsnitspriser, maaskee kun lidt vilde svare til de virkelige Priser i det følgende Aar, navnlig vel i dens Slutning, har man troet at burde tilraade sjerdingaarlige Beregninger og Udbetalinger; skulde der derimod vise sig administrative Vanstieligheder herved, vilde vel ogsaa halvjaarlige kunne give tilfredsstillende Resultater.

Den væsentligste Indvending, som kan gøres og er gjort imod saavel overhovedet at indføre foranderlige Lønninger, som især at anvende det her foreslaaede System, er unægtelig den, at, da det i høj Grad maa være i Statskassens Interesse, at de ordentlige Udgifters Omfang kunne aarligt fastsættes med Sikkerhed, saa er det ikke tilraadeligt at forandre de faste Summer, der hidtil ere bevilgede til Gager og Lønninger, til variable. Der er al Føje til at give saameget efter for Vægten af denne Indvending, at man indskrænker Omfanget af den Indflydelse, man giver de velende Conjuncturer, saa at de Grændser, hvorimellem Udgiften kommer til at bevæge sig, rykkes nærmere til hinanden. Derfor have ogsaa de Medlemmer af Kommissionen, som iøvrigt kunde ønske Systemet bragt i videre Anvendelse, troet at burde tilraade en snevrere Begrændsning i Begyndelsen, i alt Fald indtil Erfaringen har vist, hvorledes Systemet virker, og hvorvidt der overhovedet er Grund til en Udvidelse. Af dette Hensyn ere de ovenanførte almindelige Regler for Indskrænkning i Antallet af de Embeder, som skulde normeres med en foranderlig Gageandeel, paa virkede. Af samme Grund vil Størrelsen af de foranderlige Dele foreslaaes ansat til et mindre Beløb, end man ellers vilde ansee for rigtigt. Følgen af de Indskrænkninger i det oprindelig Paatænkte, som vi paa denne Maade have udført af Hensyn til Statskassens Sikkerhed, er bleven, at vi, som senere i det Enkelte skal blive esterviist, kun vilde foreslaae et Beløb af omtrent 112,000 Rd. af samtlige Embedsmænds og Bestillingsmænds Gager og Lønninger ansatte til en foranderlig Størrelse, i Stedet for at der udredes en fast aarlig Sum af 43,000 Rd. i Tillæg til samme Gager og Lønninger, med andre Ord: at man beslutter sig til, i Stedet for at udbetale en fast aarlig Sum af 43,000 Rd., at udrede en foranderlig Sum, som ifølge de sidste 10 Aars Erfaring kan afvele mellem c. 3000 og 74,000 Rd., og efter de sidste 40 Aars Erfaring vel kan gaae ned under dette Minimum, men ikke overstige Maximum. Herved vil Indvendingen have tabt sin væsentligste Styrke; thi saasnart hele Beløbet, som Statskassen udreder til de